ODE NATALITIA, VEL OPVS EIVS FERIÆ,

quæ S. Stephani protomartyris nomine celebrata est anno

1574.

In memoriam P. Rami, optimi, et clarissimi virj.

Typographi gnoma.

Suum cuique integrum esto iudicium.

10

BIBL. CANT. ACAD.

LONDINI

Excudebat Thomas Vautrollerius.

Typographus.

1575

Poeta ad lectorem.

Hos ego verſiculos mihi feci, non tibi, lector:
Sic ſibi, non alijs concinit albus olor.
Sic ſibi, non alijs & philomela canit.
Sed mihi quos feci, tibi lector, nō mihi vulgo:
Sic alijs promus, non ſibi vina parat.
Sic alijsq́, faber, non ſibi tecta ſtruit.
Quid quæris? tuus eſt fructus, mea gloria nulla eſt:
Et tibi res prodeſt, et mihi carmen obeſt.
Sed tibi proſpexi, non mihi conſului.

Adſis ergo, Humaniſſime lector: et, ſi Poetam non potes, (neq́; enim multùm refert): at Artes tamen, ab eo celebratas, atq; ipſam artium Artificem doctrinarumq́; Vindicem Methodum complectere. Mihi crede, nihil erit tanti: expertus loquor. Nam de Ramo ipſo quid dicam, cuius eſt, eritq́; præter cæteros nobilitata diſciplina? Mihi certè, quoties aliquid abditum quæro, theſaurus eſt: vt de homine pererudito ſcripſit Plinius. Ac de eo quidem aliàs fortaſſe plura. Nunc ad verſiculos, ſi placet.

793.99

ODE

ODE NATALITIA VEL OPVS EIVS FERIÆ QVE S. STEPHANI NOMINE CELEBRATA EST ANNO 1574.

In memoriam P. Rami, optimi, et clarissimi virj.

Ecloga Matutina.

Artes, et Methodus P. Rami ad Iuuenem, Artium, Methodiq; studiosum.

Omnes Artes simul.

HEus studiose, ecquid nos diligis? aspice tecta:
Huc ades, & nostras vise, reuise domos.
Hic potes ingennas didicisse fideliter Artes:
Hic regnant Musæ, Pallas, Apollo, Charis.

Methodus.

Eia age, quid dubitas? properandũ ad iussa dearum:

Quóq; vocant illæ, protinus ipſa voco.
Ipſaq́, ſi neſcis, ſum Cœlica Virgo, Deaq́,
Ordine diſponens in ſtatione loco.

Singulæ ſeorſum.

Grammatica.

His ego, non aliis habito regionibus uſquam.

Methodus.

Me duce plana via eſt, quæ ſalebroſa fuit.

Rhetorica.

Hic ego Rhetorica generoſa palatia ſtruxi.

Methodus.

Me duce plana via eſt, quæ ſalebroſa fuit.

Dialectica.

Huc ades, & redeas, qui vis κοχλιώτερος eſſe.

Methodus.

Me duce plana via eſt, quæ ſalebroſa fuit.

Arithmetica.

Si numerare velis, ego ſum tibi prompta magiſtra.

Methodus.

Me duce plana via eſt, quæ ſalebroſa fuit.

Geometria.

Si cupis eſſe, nec es Geometres lector, adesdum.

Methodus.

Me

79 8: 99

Me duce plana via eſt, quæ ſalebroſa fuit.

Iuuenis ad eaſdem.

Adſum, adſum Diuæ: me me intromittite quæſo,
Nullæ vbi ſunt tenebræ, cunctaq́ luce micant.

Artes ad eundem.

Gratus ades nobis chariſſime, ſi tibi gratæ
Nos ſumus, & lucis captus amore venis.

Methodi epanorthoſis ad Artes.

Quorſum, ſi? præſto eſt in limine Pallas, alumnum
Vt complectatur, condecoretq́ ſuum.

Eiuſdem Apoſtrophe ad iuuenem.

Aſpice vt approperet Muſis ſtipata Minerua,
Vt foueat gremio te ſtudioſe, ſuo.

Pallas.

Ingredere ô fili, daq́ oſcula grata parenti,
Et veni in amplexus chara propago meos

Muſæ.

Et nobis optatus ades ſuaniſſime frater,
Muſarum ad nutum qui philomuſus ades.

Charites.

Aduentuq́ tuo Charites tibi dicere χαῖρε.

Gaudent, & labris figere labra tuis.

Methodus.

Eia ſed ad patris properemus nobile fanum,
Cuncta vbi ſunt radijs ſplendidiora ſuis.
Ecce tibi auratos vultus, rutiloſq; capillos,
Et pectus fulgens, flammiferoſq; pedes.
Aſpice vt illuſtret totum diuinitus orbem,
Ac nitidum flauo fundat ab ore iubar.

Apollo.

Ingredere ô iuuenis fanum, lumenq; tuere
Purpureum, ac rutilans ne vereare caput.

Iuuenis ad Methodum de Apollinis fano.

Hic locus eſt, quem, ſi verbis audacia detur,
Haud timeam celſi dicere templa poli.

Methodus.

Quid mirum? locus eſt, vbi Phœbo ſacra dicamus,
Qui lucis Deus eſt, & Methodi pater eſt.

Epilogus iuuenis cum ecphoneſi.

O ego ter fœlix, Methodi cui cernere vultus
Contigit, & Clarij templa videre Dei.

Eiuſdem Emblema ex Ouidio.

Priſca iuuent alios: ego me nunc denique natum
Gratulor.

Methodi Emblema.

Dies diem erudit.

TESTE MEIPSA.

Poeta ad Lectorem.

Hanc Eclogam ante prandium effudi ſanè potius, quàm elaboraui: ſed mihi quidē ipſi, & Muſis, non eruditis auribus canebam. Quid multa? ſtatueram tineis potius comedendam, quàm typographis edendam tradere. ſed vide amabo, vide quantum apud me valeat Methodus: in cuius ego vel honorem, vel gratiam poeticas haſce nugas diuulgaui.

A prandio verò, cum & cibo me, & vino, & riſu abundè refeciſſem, hos ſtatim eſt verſiculos Thalia noſtra ex tempore quidem fere, ſed Apolline, vt ait ille, nullo modulata.

Ecloga pomeridiana.

Querimonia Muſicæ,
& Aſtrologiæ ad
Methodum.

Euge ſoror, quid nos in te committere tanti
Poſſumus, incomptas vt remanere ſinas?
Ecce omnes abiêre proci: quid quæris? Amator

Nemo eſt: ecce omnes deſernêre ſimul.
Nouimus & qui nos reputarent lumine caſſas:
Alter &, hæc caca eſt, alter &, illa, refert.
Vix aliquis curat tetro ſquallore iacentes:
Adde nitorem, aderunt millia multa procùm.

Reſponſio Methodi.

Non ego, ſed vobis fata ipſa inimica fuêre:
Quêis viſum eſt noſtrum tollere ſigniferum.
Ille tibi, atque tibi formam, lumenq́ dediſſet,
Alliceretq́ procos ille tibi, atque tibi.
Aſt quod differtur, non planè aufertur, vt aiunt:
Atque inſtar Rami forſitan alter erit.
Preſcidit hic glaciem: quid non ſperemus amantes?
Omnia ſollicitus vincere nouit Amor.

Querimonia Theologiæ, Iuriſprudentiæ, & Medicinæ ad eandem.

Noſtra ſed in primis Methodũq́, artemq́ requirũt
Dogmata: tam varijs ſi tamen eſſe poteſt.

Reſponſio eiuſdem.

Eſſe poteſt certè: Virtus ampliſſima noſtra eſt:
Artificis tantùm ſentio abeſſe manum.
Martinius. Freigius. *Eſt in Martinio ſpes non mediocris, & illo*

Synt-

Syntaxes iuris qui dedit ante duas.

Eſt in Zuingero ſpes non mediocris, & illo
Qui tabernenſi ſanxit agenda ſchola.
Eſt in Meluino ſpes non mediocris, & illo
Qui Marpurgenſem perpolit arte gregem.
Eſt in Montrifio ſpes non mediocris, & illo
Exemplis logicos qui locupletat agros.
Tu quoq; ſpem Chytrae facis, facis atq; Molane:
Veſſode & in primis ſpemq;, fidemq; facis.
Eſt in permultis ſpes non mediocris, & illis
Inclyta qui ſtudij ſigna dedêre ſui:
Partim Itali, partim Hiſpani, partimq; Britanni:
Partim etiam ex alijs gentibus, atq; locis.
Si tamen hi tantum renuant tolerare laborem,
Ramius at eſt aliquis credo futurus, Amen.

Zuingerus. Schorus. Meluinus. Rodingus. Mõtrifius. Makylmenæus. Cl[illegible]us. Molanus. Veſſodus. ornatiſſimi atque doctiſſimi Galli, Germani, Scoti. Itali. Hispani. Britanni, alij.

Eiuſdem Emblema ex Ouidio.

Non eſt mortale, quod opto.

Muſicæ, & Aſtrologiæ, Theologiæ item, Iuriſprudentiæ, & Medicinæ Emblema.

Dum ſpiramus, ſperamus.

Apostrophe Methodi ad omnes eloquentiæ, philosophiæque professores: vt artibus ex P. Rami instituto perficiendis operam dare velint.

Interea è cathedris hunc prælegitote magistrum,
Cum grauitate breuem, cum breuitate grauem.
1 Vnus enim vobis cunctando restituit rem,
Dum fugeret tanquam dedecus, ἄντος ἔφη.
2 Vnus item vobis cunctando restituit rem,
Dum κατὰ παντος erat, quicquid in arte tulit.
3 Vnus & hic vobis cunctando restituit rem,
Dum probat ex vsu, quicquid vbique probat.
Corrigit errantes, abiectos erigit, omnes
Dirigit, & cunctis porrigit ille manum.
Sed nec eo melior quisquam, nec doctior vnquam
Aut fuit, aut nunc est, aut fore credo potest.
Nempe ex vngue Leo: vos exprimitote Leonem:
Alter vt ex vobis protinus esse queat.
Spartam estis nacti: spartam exornate colendo:
Ramus vt ex vestro prodeat ille solo.

Eadem ad omnes eloquentiæ, philosophiæque Candidatos: vt in idem Artium perficiendarum studium incumbant.

Et

[1] Testimonij elenchus fortiter sublatus.
[2] Artificiosi iudicij leges perdiligenter obseruatæ.
[3] Vsus prudenter reuocatus.

Et vos ô docti: ſi re, non nomine tantùm
Doctrinæ vobis gloria, lausq́ placet:
Reſpicite huc, veſtrumq́ ducem, veſtrumq́ magiſtrũ
Aſpicite, & facili conteritote manu.
Et docet indoctos, & doctos erudit ipſos:
Accenditq́ nouis frigida corda focis.
Non ſemel eſt, ſæpe eſt voluendus, & euoluendus:
Ramus vt ex vobis alter & alter eat.
Qui legit hunc, leget hinc peramenos vndiq́ fructus:
Atque ducis tandem par erit ille ſui.
Par erit ille ducis, dicetur & alter ab illo:
O decus, ô ſplendor, par erit ille ducis.
Ergo agite, ad laudem celeri contendite curſu:
Aut hic, aut nuſquam gloria vera nitet.
Tunc bene fortis equus reſerato carcere curret,
Cum quos prætereat, quoſque ſequatur, habet.

Eadem ad vtroſque: vt Ramum ipſum Epitaphijs, epigrammatiſque decorent: quorum argumentum fere ſubijcitur.

Sed tumulum interea facite & ſuperaddite carmẽ:
Ramus ego, notus fructibus ipſe meis.
Dicite & Herculeos exantlaniſſe labores,

Monſtraq; mirandis edomuiſſe modis.
Dicite & Augiæ ſtabulum purgaſſe profundum,
Et ſuperaſſe hydras, & Diomedis equos.
Dicite & Heſperidum pulcherrima mala tuliſſe,
Victoriſq; amplum commeruiſſe decus.
Dicite &: hic ſitus eſt Phœbi, Charitumq; ſatellis:
Armiger & magnæ Palladis hic ſitus eſt.
Dicite &: hoc tumulo Methodi patronus, & vſus.
Vindex, & legum ſignifer ipſe iacet.
Dicite &: en Ramus, cuius clariſſima laudi
Atq; hic, atq; aliàs præmia ſunt, & erunt.
Dicite &, hic Ramus ſemper ſemperq; vigebit,
Illius & fructus perpetuatus erit.
Dicite &: hunc Anglus, Scotus, Germanus, Iberus,
Italus extollet, Gallus ad aſtra feret.

Epilogus eiuſdem cum Epanorthoſi.

Sed breuis eſt Methodº: nec vos monuiſſe neceſſe eſt,
Certatim illuſtres qui decoratis auos.

Eiuſdem Emblema ex Virgilio.

Stat ſua cuiq; dies: breue, & irreparabile tempus
Omnibus eſt vitæ: ſed famam extendere factis
Hoc virtutis opus.

Dixi

DIXI.

VALETE AMICI OPTIMI,

& Methodum veſtram in amoribus

deliciſq; habetote.

Poeta ad Lectorem.

Hæc cum paucis horis, inuita, quod aiunt, Minerua, & indignante Mercurio, cecinisſem: derepente ſum ad cœnam vocatus. Et quidem cogitaram veſpertinam aliquam, vel potius nocturnam Eclogam à cœna texere. Verum Ceres, atque Bacchus Mineruam, & Apollinem retuderunt. Itaque nocturnam illam lucubrationem in aliud tempus, in aliumque locum reſeruauimus: & bonam, magnamque noctis partem natalitijs tum luſibus, tum Colloquijs contriuimus. Habes humaniſſime Lector, non Apellis vnius diei lineam, ſed rudis poetæ vnarum feriarum opus: quod ſi politulis auribus arrideat, gaudebo: ſin minus, mihi quidem iſtic nec ſeritur, nec metitur, vt inquit ille. *VALE.*

Cantabrigiæ. Calend.

Martijs. 1575.

Sed heus tu, rogatus ſum nudiuſtertius, vt quatuor inſignes, exquiſitaſque ſententias, quæ mihi ſæpe in ore ſunt, attexerem, & communicarem cum multis, quæ mihi tantopere probarentur. Quid queris? viſæ ſunt mihi & te, & au-

ctoribus ſuis digniſſimæ. Itaque eas etiam aſcribendas curaui. Iterum vale.

TVI, ET DOCTORVM
omnium ſtudioſiſſimus, A.P.S.

P. Rami, Dauidis Chytræi, Ioannis Thomæ freigij, & Poetæ quatuor aureæ, & inſignes Gnomæ.

P. Rami gnoma ex Platone, & Ariſtotele.

ἡ μὲν εὐπειθεία τέχνῃ ἐοικεν,
ἡ δὲ ἀπειθεία τύχῃ.

D. Chytræi gnoma ex Xenophonte.

Οὐδὲν οὕτως οὔτε εὔχρηστον οὔτε καλὸν
ἀνθρώποις ἐστὶ, ὡς ἡ τάξις.

I. Freigij gnomá ex P. Ramo.

Malitioſi, & improbi animi eſt, errore delectari: lucem odiſſe, tenebras conſectari: publicis malis gaudere: honeſta ſtudia remorari.

Poetæ gnoma ex Ouidio.

Solus & artifices qui facit, vſus adeſt.

PROSINT.

T. V.